

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Toma Nadejda, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie, Catan Liliana,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021, în cauza penală privind-l pe

Bușila Stanislav XXXX, născut la xxxxxxxx, originar din s. xxxxx, r-nul xxxx și domiciliat în s. xxxx, r-nul xxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.12.2020 - 17.02.2021 (prima instanță);
2. 11.03.2021 - 05.05.2021 (instanța de apel);
3. 04.08.2021 - 18.01.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 17 februarie 2021, cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Bușila Stanislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 4 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia în temeiul art. 90 Cod penal pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

De asemenea, a fost dispusă încasarea de la Bușila Stanislav în beneficiul lui Parașciuc Vasile suma de 7000 lei cu titlu de prejudiciu material, și în beneficiul statului suma de 640 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Bușila Stanislav, la data de 21 octombrie 2020, urmărind scopul cauzării vătămării intenționate grave a integrității corporale, fiind conștient de faptul că prin acțiunile sale săvârșește acte ilegale, aflându-se la domiciliul său amplasat în s. xxx, r-nul

xxxxx, i-a aplicat ultimului lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, în special în regiunea abdomenului.

Conform raportului de constatare nr. 202031D128 din 23.10.2018 la Parașciuc Vasile s-a constatat: traumă a abdomenului, ruptura intestinului subțire ce s-a format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămări corporale grave.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Bușila Stanislav în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - vătămare intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bușila Stanislav să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 6 ani 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și încasarea în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 640 lei și a prejudiciului material în sumă de 7000 lei în beneficiul lui Parașciuc Vasile.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- inculpatul a săvârșit infracțiunea nu pentru prima dată, anterior fiind condamnat, iar instanța de judecată nu a ținut cont de circumstanțele cauzei și pericolul social pe care inculpatul îl prezintă, nefiind luate în considerare nici împrejurările de fapt în care a fost comisă infracțiunea, și personalitatea inculpatului;

- pedeapsa solicitată de către acuzare a avut drept scop corectarea și reeducarea inculpatului, ca urmare a prevenirii săvârșirii de către acesta a unei noi infracțiuni similare, de aceea pedeapsa aplicată inculpatului Bușila Stanislav, de către instanța de judecată este prea blândă, datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise de către inculpat, însă instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni similare din partea condamnatului;

- pedeapsa aplicată nu va contribui la realizarea scopului pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea persoanei care a comis infracțiunea nominalizată, precum și curmarea, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni similare.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei de 4 ani închisoare aplicate inculpatului Bușila Stanislav în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o perioadă de probațiune de 5 ani.

În rest sentința primei instanțe a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Bușila Stanislav în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că este prematură concluzia primei instanțe că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, doar cu executarea sub formă de închisoare de 4 ani cu suspendarea executării pedepsei un termen de probă de 2 ani, or în speță, perioada de probațiune de 5 ani va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În acest sens, instanța de apel a indicat că se ține cont de personalitatea inculpatului și anume că acesta a recunoscut integral vina incriminată, a recuperat parțial prejudiciul material părții vătămate, precum și de faptul că partea vătămată nu are nici o pretenție față de inculpat.

Instanța de apel a menționat că din analiza complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod procedura penală, însă executarea acesteia urmează a fi suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

În același context, instanța de apel a conchis că este irațională executarea pedepsei cu închisoarea de către Bușila Stanislav și în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 5 ani, în perioada respectivă ultimul urmând să dea dovadă de o responsabilitate civică și socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil și utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

Instanța de apel a explicat că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Bușila Stanislav și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea lui la o pedeapsă privativă de libertate.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, care în

temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea ce ține de individualizarea pedepsei stabilite inculpatului;

- prima instanță și instanța de apel la aplicarea pedepsei inculpatului Bușila Stanislav nu au acordat deplină eficiență art. 61, 75 Cod penal, și în speță incorect au ajuns la concluzia de stabilire a unei pedepse non privative de libertate, aplicând eronat instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, conform prevederilor art. 90 Cod penal;

- modalitatea de executare aleasă de prima instanță în privința inculpatului Bușila Stanislav nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă și urmările grave produse și comportamentul inculpatului pe parcursul comiterii faptelor prejudiciabile, care a fost unul cinic, obraznic și sfidător față de normele morale;

- e eronată concluzia primei instanțe prin care și-a motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, că acesta nu are antecedente penale și se poate corija fără a executa real pedeapsa închisorii;

- instanța de apel a omis că infracțiunea comisă de către inculpat, se califică ca fiind una gravă, iar caracterul faptei prejudiciabile, denotă că în privința acestuia deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea;

- instanța de apel urma a ține cont de faptul că inculpatul Bușila Stanislav nu este la prima abatere, în mod repetat este atras la răspundere penală pentru săvârșirea de fapte criminale, circumstanță de care nu au ținut cont instanțele de judecată, ceea ce se deduce că el este o persoană predispusă spre săvârșirea infracțiunilor;

- instanța de apel nu a ținut cont nici de faptul că anterior, inculpatul fiind deja condamnat prin sentința Judecătoriai Strășeni încă din 30.11.1987 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 102 alin. (3) și art. 145 alin. (2) Cod penal, acesta oricum savârșește fapte contravenționale care atentează asupra ordinii publice, precum și asupra integrității și sănătății persoanei- fapt ce denotă o încredere exagerată de absolvire a pedepsei - având în vedere măsura punitivă prea blândă adoptată anterior - careva concluzii necesare de pe urma condamnării penale și contravenționale anterioare nu și-a făcut săvârșind în mod intenționat fapte prejudiciabile; inculpatul nu a manifestat o căință sinceră care ar putea dovedi faptul existenței la el a unor sentimente de retrăiri și autocritică pentru faptele incriminate care au fost săvârșite în circumstanțele reale ale cazului, or careva concluzii asupra faptei criminale și pedepsei aplicate nu a făcut pentru sine și iarăși a pășit pe cale criminală, săvârșind intenționat o fapta criminală în dinamică mai periculoasă ce atentează asupra vieții și sănătății persoanei;

- deși inculpatul a acceptat opțiunea de a fi examinată cauza în procedură simplificată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, totuși aceasta circumstanță relevantă la stabilirea pedepsei nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă, ce ar condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dat fiind că inculpatul deja a beneficiat de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normei de care a fost acuzat. Pe caz se atestă că instanța de apel a admis acea dublă valență la interpretarea unora și aceluiași circumstanțe atenuante, având în vedere că a interpretat acele circumstanțe atenuante la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de apel nu a indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului Bușila Stanislav este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor de fapt constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise;

- atitudinea inculpatului față de normele de conduită unanim recunoscute și acceptate în societatea modernă poate genera doar aversiune (cu sens de repulsie), iar nesancționarea aspră a infractorului comportă riscul că nu va îndreptăți așteptările societății față de actul de justiție, va genera formarea unei concluzii de nesiguranță personală;

- pedeapsa stabilită inculpatului Bușila Stanislav nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui manifestat de către Bușila Stanislav în perioada de până la 21.10.2020;

- instanța de apel era obligată să argumenteze motivat împrejurările care o fac să creadă că inculpatul nu va mai recidiva așa cum sa întâmplat în speța judecată și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- pedeapsa stabilită inculpatului Bușila Stanislav, din perspectiva modalității de executare a ei, nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că: „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția în partea ce ține de individualizarea pedepsei stabilite inculpatului*”, manifestând dezacordul cu soluția instanțelor de judecată de aplicare în privința inculpatului Bușila Stanislav a unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 5 ani în temeiul art. 90 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de alegațiile recurenului privind individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Bușila Stanislav și anume în partea suspendării condiționate a executării acesteia, Colegiul penal lărgit conchide că nu pot fi admise, or instanța de apel în decizia sa (f.d. 196-202) și-a motivat corect soluția sa de suspendare condiționată a executării pedepsei de 4 ani închisoare stabilite inculpatului Bușila Stanislav în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 5 ani în temeiul art. 90 Cod penal, ținând cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 7, 75, 76, 77, 90 Cod penal, precum și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Bușila Stanislav, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului Bușila Stanislav, cât și a altor persoane, prevederi legale care au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale, fără a exista impedimente de a suspenda condiționat executarea pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Prin urmare, se atestă că instanța de apel just a conchis că în privința inculpatului Bușila Stanislav este echitabilă stabilirea unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea executării acesteia, care va atinge scopul pedepsei penale, având în vedere că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, Colegiul penal lărgit consideră corectă motivarea instanței de apel, că dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei în speță este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Bușila Stanislav și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă,

scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea lui la o pedeapsă privativă de libertate.

Mai mult, Colegiul penal lărgit observă că în speță, la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de apel a ținut cont de circumstanțele particulare speței, că inculpatul și-a recunoscut integral vinovăția, a recuperat parțial prejudiciul material cauzat părții vătămate, s-a împăcat cu partea vătămată, care nu are nici o pretenție față de inculpat, ce determină că nu este rațional ca inculpatul Bușila Satanislav să execute real pedeapsa cu închisoarea stabilită.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit consideră că soluția instanței corespunde și cu jurisprudența CtEDO care în jurisprudența sa, s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga și alții v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, §108). Or, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Prin urmare, având în vedere argumentele expuse supra, Colegiul penal lărgit respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului, precum că: *"instanța de apel a omis că infracțiunea comisă de către inculpat, se califică ca fiind una gravă, instanța de apel urma a ține cont de faptul că inculpatul Bușila Stanislav nu este la prima abatere, în mod repetat este atras la răspundere penală pentru săvârșirea de fapte criminale, circumstanță de care nu au ținut cont instanțele de judecată, ceea ce deduce că el este o persoană predispusă spre săvârșirea infracțiunilor, săvârșește fapte contravenționale, inculpatul nu a manifestat o căință sinceră, careva concluzii asupra faptei criminale și pedepsei aplicate nu a făcut pentru sine și iarăși a pășit pe cale criminală, instanța de apel a admis dublă valență juridică, or examinarea cauzei în procedura simplificată, nu poate fi valorificată ca circumstanță atenuantă la aplicarea art. 90 Cod penal, nesancționarea aspră a inculpatului comportă riscul că nu va îndreptăți așteptările societății față de actul de justiție, va genera formarea unei concluzii de nesiguranță personală, pedeapsa stabilită nu duce la realizarea scopului legii penale"*, or acestea reprezintă o abordare subiectivă a recurentului asupra acestor circumstanțe ale cauzei, ce au fost luate în considerare de instanța de apel la adoptarea soluției în speță, de aplicare în privința inculpatului Bușila Stanislav a unei pedepse cu închisoarea, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, fără a admite careva erori de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei contestate.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele

relevante contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de procuror, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

6. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Bușila Stanislav XXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

Catan Liliana

18 ianuarie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorilor Timofti Vladimir și Cobzac Elena
Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Bușila Stanislav Xxxx**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2022, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Bușila Stanislav Xxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am fost de acord cu motivarea și soluția adoptată și am propus o altă motivare și soluție, de admitere a recursului ordinar declarat, casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel în partea stabilirii modului de executare a pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Bușila Stanislav, în legătură cu ce expunem opinie separată.

3. Pentru a fi mai succinți, indicăm că susținem în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-4 a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 ianuarie 2022, în prezenta cauză.

4. Considerăm incorectă motivarea și soluția din decizia instanței de recurs ordinar, deoarece în prezenta cauză, la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Bușila Stanislav, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, contrar dispozițiilor din art. 61 alin. (2), 75 Cod penal, nu s-a ținut cont pe deplin de scopul legii penale și de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în condițiile în care nu s-a luat în considerare personalitatea inculpatului, care anterior a fost judecat și condamnat la o pedeapsă de închisoare cu executare reală prin sentința Judecătoriei Strășeni din 30.11.1987(f.d. 42-51) în baza art. 102 alin. (3)(viol) și 145 alin. (2)(furt) Cod penal(red. 1961), cu aplicarea art. 39 Cod penal(red. 1961) la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de regim comun, antecedentul penal fiind stins, a săvârșit în perioada anilor 2015 - 2018 trei contravenții dintre care una de vătămare a integrității corporale și două injurii (f.d. 52), nu a manifestat căință sinceră, or acesta la faza urmăririi penale a negat că i-a aplicat lovituri lui Parașciuc Vasile, precum și nici în ședința primei instanțe nu și-a recunoscut inițial vina (f.d. 148), solicitând doar ulterior examinarea cauzei în procedura simplificată (f.d. 155).

Astfel, considerăm că în aceste circumstanțe soluția primei instanțe și a instanței de apel este prea blândă în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu gravitatea faptei săvârșite, consecințele survenite - vătămări corporale grave și

personalitatea inculpatului Bușila Stanislav, mai mult, această faptă nu poate fi considerată ca un incident în viața inculpatului și aplicarea art. 90 Cod penal nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a săvârșirii de către inculpat a unor noi infracțiuni, precum și a prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni a altor persoane.

Am considerat că motivele expuse de procuror în recursul ordinar urmau a fi acceptate, ca fiind pertinente în speța dată.

5. Reieșind din aceste considerente, am propus soluția, conformă prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) pct. c) Cod de procedură penală, de admitere a recursului ordinar declarat, casarea parțială a sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel în partea stabilirii modului de executare a pedepsei, rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Bușila Stanislav cu stabilirea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, dar nu am fost susținuți de ceilalți judecători.

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena